

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 242.

Anden Session.

66de Møde.

Onsdagen den 15de Januar.

(Fortf.)

Marineministeren (fortf.): Nu har man altsaa en Mængde Materialier, hvorpaa der skal sættes Priis, og denne Priis ansættes efter et Skøn, efter hvad man antager, Materialierne omtrent kunne kjøbes til; derefter bliver det Hele sammenlagt, og det er den derved fremkomne Sum, som løber op til 600,000 Rbd., for at nævne et rundt Tal. Det er nu ganske sikkert, at der her maa fremkomme en overordentlig stor Deel Fluctuationer, enkelte Ting ville falde i Priis, og enkelte ville stige; ved de, der falde, tilveiebringes der naturligtviis Besparselser, og det er disse Besparselser, som andrage den Sum af 50,000 Rbd., om hvilken Ordføreren spurgte: hvor bliver da den Sum af? Men Udgifterne for den Mængde Ting, der stige i Priis, maae jo ogsaa udredes af Marinen, og til denne forøgede Udgift er det, at den omhandlede Sum benyttes. Man kunde, hvis man vilde, benævne denne Sum et Fond til at dække usforudsete Udgifter; under den Benævnelse var det muligt, at den kunde være Thinget mere velkommen, og Marineministeriet vilde ogsaa med fuldkommen Beredvillighed gaae ind paa, at den Sum, den behøver i den Retning, blev tilstaaet som en Sum, bestemt til Dækning af usforudsete Udgifter; de ere imidlertid hidtil blevne dækkede ved de Besparselser, som paa anden Maade tilveiebringes indenfor Marinens Omraade, og jeg kan, naagtet hvad der af den ærede Ordfører er fremsført, ikke nægte, at jeg i flere Henseender maa antage dette at sikke Ejendens og Statskassens Liv. Den Omstændighed, at der ikke er en spredt Interesse, at

Enhver, indtil den nederstaaende Embedsmand, veed, at den Besparselse, som tilveiebringes, bruges til at fremme det Formaal, hvis Fremme han har helliget sin Virksomhed, er Noget, som absolut maa vise sig gavnlig i en Administration, og naar det er blevet fremhævet, at det tidligere Admiralltets- og Commissionsariats-Collegiums Administration har været sparsommelig, saa kan jeg ikke nægte, at jeg antager, at det for en stor Deel er foraarsaget derved, at der har været en samlet Interessé blandt Marinens Embedsmænd til i de forskjellige Retninger at tilveiebringe Besparselser, som de vidste vilde komme Marinen tilgode; frafalder man dette Princip, ved at gaae over til Bevillingen af en Sum til overordentlige Udgifter, da vil dette Interessésystem bortfalde; at forresten en saadan Sum til overordentlige Udgifter er nødvendig, forekommer mig at være Noget, som maa være aldeles indlysende for det ærede Thing; jeg har tilladt mig at anføre Skibe, som bleve forsinkede paa deres Expeditioner, Skibe, som seile Master overbord, og der er i det Hele en Mængde forskellige Situationer, hvor De vilde see, at det er nødvendigt, at der er Noget at disponere over i denne Retning. Man kan, siger man, henvende sig til Statsraadet og faae en extraordinair Bevilling dertil, men dersom man vil basere et Budget derpaa, saa baserer man det — i det Mindste efter den Maade, hvorpaa jeg har opfattet Statshusholdningen — paa, hvad der maa være Undtagelser. Det er forøvrigt ikke alene Skibe, der foraarsage usforudsete Udgifter, men jeg kan nævne mange andre Tilfælde, og navnlig Stigen og Falden i Priserne paa de forskellige Markeder, thi det er ikke alene i Kjøbenhavn, at man skal staae sig det, der bruges til Marinens Drift og Gavn, men det er ogsaa paa Markederne i Sverrig